

РЕШЕНИЕ

№ 1674

гр. София, 14.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 01.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **6160** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на С. С. Д., ЕГН [ЕГН], постоянен адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адвокат А. С. Ч., Съдебен адрес: гр.С., ул. П. № 24, ет. 1, ап. 1, срещу Разпореждане № 214-00-924-4/ 16.03.2020г., издадено от Ръководител на осигуряването за безработица по описа на ТИ на НОИ - С. град, потвърдено с Решение № 1040 - 4- 526/19.05.2021 г., издадено от Т. В. - Директор на ТП на НОИ - С. град, с което на основание чл. 114, ал. 3, във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, е разпоредено жалбоподателката да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица /ПОБ/ за периода от 04.02.2016 г. до 03.10.2016 г. в размер на 2496.64 лв. /две хиляди четиристотин деветдесет и шест лв. и 64 ст./ - главница.

В жалбата се излагат съображения, че така издадено Разпореждане № 214-00-924-4/ 16.03.2020г. и потвърждаващото го Решение са необосновани и немотивирани, постановени при неправилно тълкуване и прилагане на процесуалните разпоредби на КСО, АПК и други приложими нормативни и поднормативни актове, а отделно от това обжалваното Разпореждане е нищожно и алтернативно - незаконосъобразно, неправилно и необосновано, издадено при неправилно тълкуване и прилагане на материалноправните разпоредби на КСО и процесуалните разпоредби на КСО и АПК. В съдебно заседание жалбоподателят С. С. Д. чрез АДВ. А. С. Ч., редовно призован,

не се явява и не се представлява.

Ответникът ДИРЕКТОРА НА ТП НА НОИ С. ГРАД , редовно призован, не изпраща представител.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд– София град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост и на основание чл. 168, ал. 1 от АПК въз основа на събраните по делото доказателства провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, приема за установено следното:

По повод предявената жалба е издадено Определение № 1040-21-531/11.08.2020 г. на директора на ТП на НОИ-С. град, с което на основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, образуваното по нея производство по чл. 117 от КСО е спряно до приключване с влязъл в сила административен или съдебен акт на производството по оспорване на Разпореждане № 214-00- 924-2 от 16.03.2020 г., с което е отменено Разпореждане № 214-00-924-1/23.02.2016 г. за отпускане на ПОБ по правоотношението с [фирма], ЕИК[ЕИК] и Разпореждане № 214-00-924-3 от 16.03.2020 г., с което е отказано отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО.

Съгласно Решение № 1353/05.03.2021 г. на Административен съд София - град по адм. д. № 8635/2020 г., съдът е отхвърлил жалбата на С. С. Д., срещу Решение № 1040-21-532/11.08.2020 г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което са потвърдени разпореждания:

1. Разпореждане № 214-00-924-2 от 16.03.2020 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, е отменено разпореждане № 214-00-924-1/23.02.2016 г. за отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ по чл. 54а от КСО с мотиви: “Преценката по правото, периода и размера на паричното обезщетение за безработица /ПОБ/ на С. С. Д., ЕГН [ЕГН] е извършена въз основа на данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, чрез [фирма], ЕИК[ЕИК], за периода от 05.04.2015 г. до 03.02.2016 г. вкл. При извършена проверка по разходите на Държавното обществено осигуряване /ДОО/ на [фирма], ЕИК[ЕИК] от контролни органи на НАП, НОИ и ИА “ГИТ“, приключила с констативен протокол № КВ-5-21- 00673548/18.09.2019 г., по безспорен начин е установено, че от м. 01.2013 г. до м. 09.2019 г. дружеството не е извършвало търговска дейност по смисъла на Търговския закон. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за които са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. С оглед цитираните нормативни разпоредби, резултатите от извършените проверки на [фирма], ЕИК[ЕИК] и липсата на доказателства за извършвана търговска дейност, респ. трудова дейност от лицата, наети по трудови правоотношения, подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за С. С. Д. за периода от 05.04.2015 г. до 03.02.2016 г. вкл. са заличени.

С. С. Д. не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО и не отговаря на изискванията на чл. 54а от КСО.

И

2. Разпореждане № 214-00-924-3 от 16.03.2020 г. на ръководителя на осигуряването за

безработица, с което на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 10 от КСО, е разпореден отказ за отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО с мотиви: “Преценката по правото, периода и размера на паричното обезщетение за безработица /ПОБ/ на С. С. Д. е извършена въз основа на данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО чрез [фирма], ЕИК[ЕИК], за периода от 05.04.2015 г. до 03.02.2016 г. вкл.

При извършена проверка по разходите на Държавното обществено осигуряване /ДОО/ на [фирма]. ЕИК[ЕИК] от контролни органи на НАП, НОИ и ИА “ГИТ“, приключила с констативен протокол № КВ-5-21-00673548/18.09.2019 г., по безспорен начин е установено, че от м. 01.2013 г. до м. 09.2019 г. дружеството не е извършвало търговска дейност по смисъла на Търговския закон. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за които са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. С оглед цитираните нормативни разпоредби, резултатите от извършените проверки на [фирма], ЕИК[ЕИК] и липсата на доказателства за извършвана търговска дейност, респ. трудова дейност от лицата, "наети по трудови правоотношения, подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за С. С. Д. за периода от 05.04.2015 г. до 03.02.2016 г. вкл. са заличени. С. С. Д. не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО и не отговаря на изискванията на чл. 54а от КСО.“

Във връзка с влязлото в сила Решение № 1353/05.03.2021 г. на АССГ, АО счел, че е налице основанието на чл. 55, ал. 1 от АПК за възобновяването на спряното производство по чл. 117 от КСО по жалба № 1012-21-605 от 01.04.2020 г. и с Решение № 1040 - 4- 526/19.05.2021 г., възобновил производството по жалба вх. № 1012-21-605 от 01.04.2020 г. на С. С. Д., ЕГН [ЕГН], срещу разпореждане № 214-00-924-4 от 16.03.2020 г. на Ръководителя на осигуряването за безработица, отхвърлил жалба вх. № 1012-21-605 от 01.04.2020 г. на С. С. Д., ЕГН [ЕГН], срещу разпореждане № 214-00-924-4 от 16.03.2020 г. на Ръководителя на осигуряването за безработица, като неоснователна и потвърдил разпореждане № 214-00-924-4 от 16.03.2020 г. на Ръководителя на осигуряването за безработица, като правилно и законосъобразно.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО - Директор на ТП на НОИ, в кръга на правомощията му, като е спазена изискуемата писмена форма и са съобразени материалноправните и процесуалните разпоредби.

Разпореждане № 214-00-924-4 от 16.03.2020 г. на Ръководителя на осигуряването за безработица, също е издадено от компетентен орган, на които е възложено да издава разпореждания, при изпълнение на възложените функции на административен орган по чл. 54ж, ал. 1 и ал. 3, във връзка с чл. 114, ал.1 от КСО. Разпореждането е издадено в предвидената от закона писмена форма и в утвърдената от Управителя на НОИ форма, съгласно правомощията му по чл. 37, ал.5, т.2 от КСО и същото съдържа фактически и правни основания.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени

нарушения на административнопроизводствените правила. Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл.108 от КСО касае контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл.5, ал.4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА „ГИТ“ с оглед възложените им от закона дейности. Работниците и служителите, назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител, и само той може да бъде адресат на административния акт (задължителни предписания), издаден в резултат на проверката по разходите на ДОО, а жалбоподателят не е страна в производството по чл.108, ал.1, т.1 от КСО и за контролния орган не е било налице задължение да го уведоми и да изиска представяне на обяснения и доказателства.

На следващо място, при издаването на обжалваното решение е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Потвърденото разпореждане също е издадено от ръководител на осигуряване за безработица ТП на НОИ –С. град на НОИ. При издаването им са спазени административнопроизводствените правила. Обжалвани са по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 1, т. 2, б.“б“ от КСО са потвърдени с оспореното решение. В последното са изложени фактически и правни изводи. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване, датиран и подписан, с кореспондиращ на мотивите диспозитив. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК. В този смисъл и възраженията в тази насока се явяват неоснователни.

Оспореното Разпореждане № 214-00-924-4 от 16.03.2020 г. на Ръководител на осигуряването за безработица е постановено след служебно заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход, подадени от [фирма] за периода от 05.04.2015 г. до 03.02.2016 г. вкл. и установяване, че С. С. Д., ЕГН [ЕГН] не е била осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО, поради невъзникнало осигурително правоотношение съгласно чл. 10, ал.1 от КСО. Заличаването е извършено на основание Задължителни предписания от контролните органи на ТП на НОИ – С.-град и на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО. След изтичане на срока за изпълнение на влезлите в сила задължителни предписания по чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО са предприети действия от контролните органи на ТП на НОИ, в рамките на предоставената им от закона компетентност, за служебно заличаване по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8/29.12.20015 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от името на [фирма], ЕИК[ЕИК] за указания период. Претенцията за посочване на конкретен ИАА от страна на компетентните институции,

като основание за заличаване на осигурителни данни е неоснователно.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

С §1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието „осигурено лице” - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

Наличието на сключен трудов договор, т. е. възникването на трудово правоотношение, не е единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение, тъй като последното възниква само при упражняване на трудова дейност.

В настоящата хипотеза, в оспорваното разпореждане Разпореждане № 214-00-924-4 от 16.03.2020 г. органът се е позовал на разпоредбата на чл. 54а от КСО. Целта на разпоредбата е да създаде възможност за въвеждане на съответствие между правата, произтичащи от реалното фактическо положение, и последиците, разпоредени с акта за отпускане, изменение, отказване, спиране, възобновяване на обезщетението за безработица, като единствените изисквания са приложените документи или доказателства да са нови и обуславящи правото или параметрите на обезщетението за безработица. При заличени данни за осигурителен стаж и осигурителен доход длъжностното лице, осъществяващо ръководството по осигуряването за безработица като административен орган, действащ при условията на обвързана компетентност, е длъжно да се съобрази с новонастъпилите обстоятелства, във връзка със заличаването на данните и да приложи чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО. Направената промяна задължава ръководителя на осигуряването за безработица да направи нова преценка по правото на ПОБ по подаденото от жалбоподателя заявление за отпускането му, като правилно и законосъобразно е прието, че лицето не е осигурено при посочения осигурител и няма право на ПОБ.

С оглед заличените данни, правилно и законосъобразно е издадено разпореждане за отмяна на разпореждането за отпускане на ПОБ по данните от [фирма]. Предвид представените нови доказателства от извършените проверки, довели до заличаване на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, които имат значение за определяне на правото, размера и периода за изплащане на ПОБ, е направен материалнозаконосъобразният извод, че за посочения от ответника период жалбоподателят не отговаря на условията за получаване на парично обезщетение по чл. 54а от КСО, поради което правилно е постановен отказ за отпускане на ПОБ.

Обжалваното разпореждане е постановено в рамките на компетентността на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО и отговаря на формата, утвърдена от Управителя на НОИ съгласно правомощията му по чл. 37, ал. 5, т. 2 от КСО.

С разпореждане № 214-00-924-4 от 16.03.2020 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, на основание чл. 114, ал. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, е разпоредено лицето да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за безработица /ПОБ/ за периода от 04.02.2016 г. до 03.10.2016 г. в размер на 2496.64 лв. /две хиляди четиристотин деветдесет и шест лв. и 64 ст./ - главница. С. С. Д. не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО и не

отговаря на изискванията на чл. 54а от КСО, тъй като по безспорен начин е установено, че от м. 01.2013 г. до м. 09.2019 г. дружеството [фирма], ЕИК[ЕИК] не е извършвало търговска дейност по смисъла на Търговския закон.

Сумата, която следва да бъде възстановена, представлява неоснователно изплатено ПОБ за периода от 04.02.2016 г. до 03.10.2016 г. /вкл/.

Разпореждане № 214-00-924-2 от 16.03.2020 г. на ръководител на осигуряването за безработица, с което е отменено разпореждане № 214-00-924-1/23.02.2016 г. за отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО и разпореждане № 214-00-924-3 от 16.03.2020 г., с което е отказано отпускане на ПОБ, са обжалвани по административен ред с жалби вх. № 1012-21- 607/01.04.2020 г. и № 1012-21-606/01.04.2020 г., подадени в ТП на НОИ-С. град. С Решение № 1040-21-532 от 11.08.2020 г., Директорът на ТП на НОИ-С. град е приел, че разпореждания № 214-00-924-2 от 16.03.2020 г. и № 214-00-924-3 от 16.03.2020 г. са правилни и законосъобразни, отхвърлил е жалби вх. № 1012-21-607/01.04.2020 г. и № 1012-21- 606/01.04.2020 г., и е потвърдил разпореждания № 214-00-924-2 от 16.03.2020 г. и № 214-00- 924-3 от 16.03.2020 г.

Решението е обжалвано по реда на чл. 118, ал. 1 от КСО пред Административен съд-София град, където е образувано адм. дело № 8635/2020 г.

Във връзка с влязлото в сила Решение № 1353/05.03.2021 г. на АССГ, постановено по адм. дело № 8635/2020, съгласно което съдът е отхвърлил жалбата на С. С. Д., срещу Решение № 1040-21-532/11.08.2020 г. на Директора на ТП на НОИ-С. град, действително е налице основанието на чл. 55, ал. 1 от АПК за възобновяването на административното производството по жалба № 1012-21-605 от 01.04.2020 г.

Въз основа на гореизложеното, обжалваното Разпореждане № 214-00-924-4 от 16.03.2020 г. на Ръководител на осигуряването за безработица и потвърдителното решение на Директора на ТП на НОИ С.-град, са правилни и законосъобразно постановени, а предявената срещу тях жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал.2 предложение последно от АПК, Административен съд- София град, 71 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. С. Д., ЕГН [ЕГН], постоянен адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адвокат А. С. Ч., **Съдебен адрес: гр.С., ул. П. № 24, ет. 1, ап. 1, срещу Разпореждане № 214-00-924-4/ 16.03.2020г., издадено от Ръководител на осигуряването за безработица по описа на ТИ на НОИ - С. град, потвърдено с Решение № 1040 - 4- 526/19.05.2021 г., издадено от Т. В. - Директор на ТП на НОИ - С. град, с което на основание чл. 114, ал. 3, във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, е разпоредено жалбоподателката да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица /ПОБ/ за периода от 04.02.2016 г. до 03.10.2016 г. в размер на 2496.64 лв. /две хиляди четиристотин деветдесет и шест лв. и 64 ст./ - главница.**

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгласно чл.119, ал.1 вр. чл. 117, ал.1, т.2, б. „б“ от КСО.

СЪДИЯ: